Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

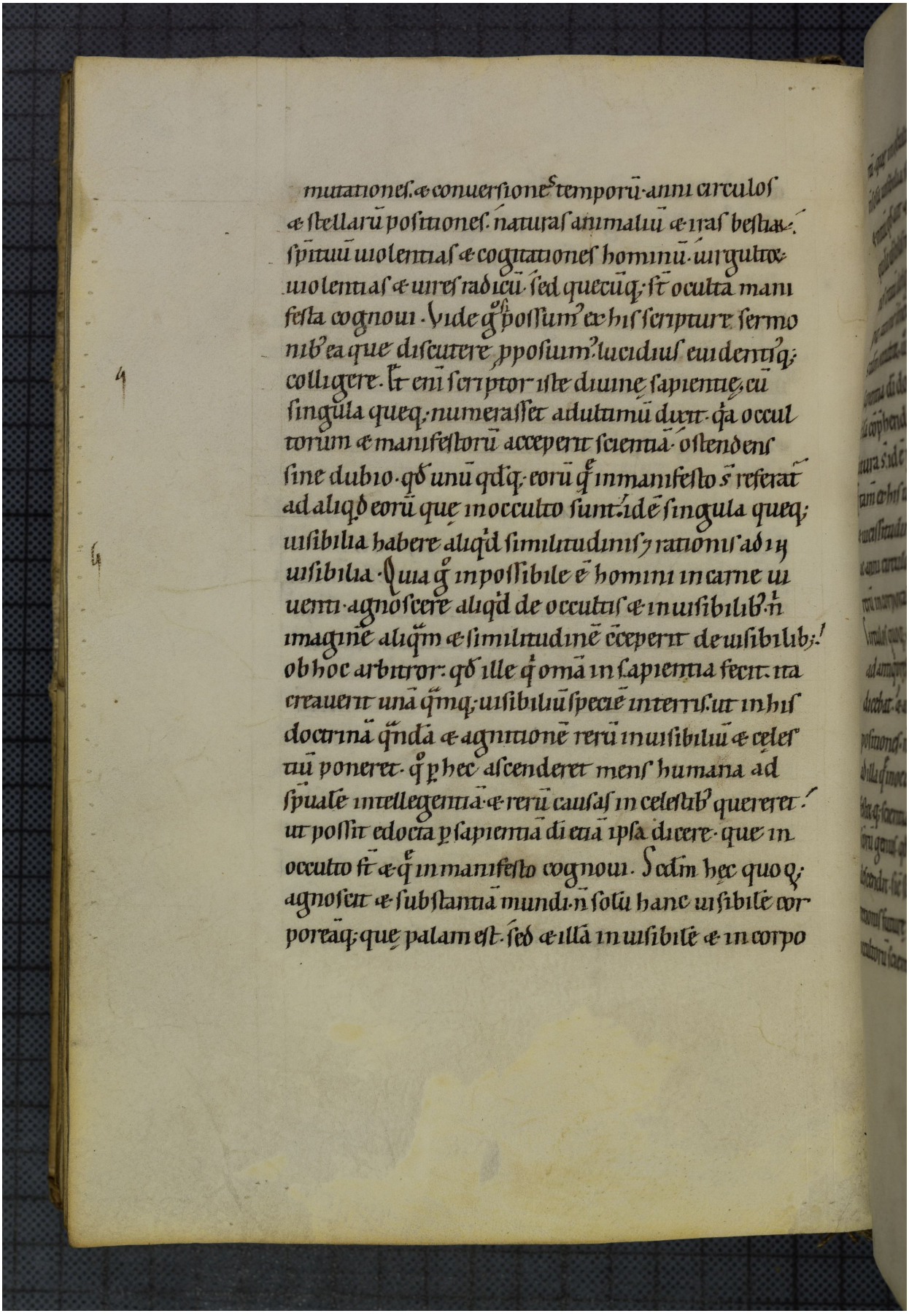

mutationes. & conuersiones temporū. anni circulos
& stellarū positiones. naturas animaliū & iras bestiarū.
spirituū uiolentias & cogitationes hominū. uirgultorū
uiolentias & urres radicū. sed quecūq; sūt occulta mani
festa cognoui. Vide q̄s possum? ex his scripturę sermo
nib? ea que discutere ꝓposui? lucidius euidentiusq;
colligere. Ut enī scriptor iste diuinę sapientię; cū
singula queq; numerasset adutumū ducit. qa occul
torum & manifestorū accepert scientia. ostendens
sine dubio. q̄d unū q̄dq; eorū q̄ in manifesto s̄ referat
ad aliq̄d eorū quę in occulto sunt. idē singula queq;
uisibilia habere aliq̄d similitudinis; rationis ad ih
uisibilia. Quia q̄ impossibile ē homini in carne ui
uenti. agnoscere aliq̄d de occultis & inuisibilib? n
imaginē aliq̄m & similitudinē ēceperit de uisibilib;
ob hoc arbitror. q̄d ille q̄ oīa in sapientia fecit. ita
creauerit unā q̄mq; uisibiliū speciē interris. ut in his
doctrinā q̄ndā & agnitionē rerū inuisibiliū & celes
tiū poneret. q̄ p hec ascenderet mens humana ad
spuale intellegentia. & rerū causas in celestib? quereret.
ut possit edocta p sapientia dicere ea ipsa dicere. que in
occulto sūt & q̄ in manifesto cognoui. Solum hec quo q;
agnoscit & substantia mundi. n solū hanc uisibilē cor
poreaq; que palam est. sed & illā inuisibilē & incorpo